

Були собі дід та баба. Та дожились уже до того,
що й хліба не мають. Дід і просить:
— Бабусю! Спекла б ти колобок!
— Та з чого ж я спечу, як і борошна нема?
— А ти піди в хижку, назмітай у засіку
борошенця, то й буде колобок.





Послухалась баба, пішла в хижку, назмітала в засіку борошенця, витопила в печі, замісила гарненько тісто, спекла колобок та й поклала на вікні, щоби простигав.

А він лежав, лежав на вікні, а тоді з вікна на призьбу, з призьби на землю у двір, а з двору за ворота та й побіг-покотився дорогою.



